

РЕШЕНИЕ

№ 3752

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20221110216405 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Г. Г. Д., ЕГН ***** чрез адв. Б. Г. срещу наказателно постановление (НП) № 22-4332-007476/28.04.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и се моли за неговата отмяна. Твърди се, че вина за реализираното ПТП няма жалбоподателят, тъй като същият се е движил в дясната пътна лента на локалното платно на Околовръстния път и при навлизане в кръговото движение след магазин „Икеа“ е бил изпреварен от другия участник в ПТП. Твърди се, че в кръговото движение има само една пътна лента за движение направо и надясно, поради което не може да се говори за навлизане от дясна в лява пътна лента, тъй като такава няма и няма маркировка, която да разделя двете пътни ленти. В жалбата се твърди, че неправилно другият водач е управлявал автомобила си успоредно с този на жалбоподателя в еднолентов път, като не е пропуснал дясностоящия автомобил. Твърди се неправилно посочване на мястото на извършване на

нарушението. Поддържа се, че преди издаване на НП АНО не е разгледал възражението на жалбоподателя и същото не е взето предвид. Застъпва се тезата, че записът от видеорегистратора, монтиран в автомобила на другия водач не е годно доказателствено средство. Според жалбоподателя наложената му глоба е завишена. Алтернативно се претендира квалифициране на нарушението като маловажен случай.

В съдебно заседание жалбоподателят – Г. Г. Д., редовно призован не се явява, представлява се от адв. Г., която пледира за отмяна на обжалваното наказателно постановление, като счита, че поради наличието на смекчаващи отговорността на жалбоподателя обстоятелства нарушението следва да се квалифицира като маловажен случай. Претендират се разноски.

В допълнително постъпили писмени възражения отново се аргументира незаконосъобразност на НП, като се твърди, че поради липса на пътна маркировка, указваща наличие на две пътни ленти, то в кръговото движение е налице една пътна лента и жалбоподателят правомерно е навлязъл и се е движил по нея. Поради липсата на маркировка се застъпва тезата, че следва да се приложи правилото на дясността. Отново се сочи, че жалбоподателят няма вина за реализираното ПТП.

Въззиваемата страна – началник – сектор „Административно обслужване“ при ОПП-СДВР, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка намери за установено от фактическа страна следното:

На 16.04.2022 г. свидетелят Д. Т. М. се намирал в паркинга на „Ринг мол“, находящ се в гр. София, на Околовръстния път. Около 16:55 часа свидетелят напуснал паркинга на „Ринг мол“, управлявайки лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Тусон“ с рег. № и движейки се по Околовръстния път на гр. София с посока от бул. „Симеоновско шосе“ към бул. „Александър Малинов“. В тази част пътното платно на Околовръстния път се състояла от две пътни ленти, предназначени за движение в една посока, разделени с единична прекъсната маркировка, като жалбоподателят се движил в лявата пътна лента. Успоредно с автомобила, управляван от жалбоподателя в съседната /дясна/ пътна лента се движил лек автомобил, марка „Ситроен“, модел „Ц“, с рег. № управляван от жалбоподателя Г. Г. Д.. При навлизане в кръговото движение жалбоподателят предприел маневра, при който частично навлязъл в съседната /лява/ пътна лента, по която се движил автомобила на свидетеля М., при която маневра с предната лява част на управлението от него автомобил ударил автомобила на свидетеля М. в задната дясна врата. За реализираното ПТП свидетелят М. подал сигнал на тел. 112.

На място били изпратени екип от ОПП-СДВР - свидетелят Б. З. К. и неговият колега Х И Х. Водачите на автомобилите попълнили декларации относно обстоятелствата, при които е било реализирано ПТП, като бил съставен и протокол за ПТП № 1795730, в който били отразени констатираните щети по двата автомобила.

На място свидетелят К. съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение с бл. № 589429/16.04.2022 г. за

нарушение на чл. 25, ал.1 от ЗДВП. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателя, който го подписал, като посочил, че има възражения. На 21.04.2022 г. били депозираны такива, в които посочил, че в кръговото движение има една пътна лента и другият водач го задминал, без да отчете, че и двамата се движат в една пътна лента.

Като счел депозираните възражения за неоснователни на 28.0.2022 г. началник – сектор „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ издал обжалваното наказателно постановление, препис от което бил връчен на жалбоподателя, на 18.11.2022 г., а на 07.12.2022 била депозирана и жалбата срещу него.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото гласни доказателствени средства, а именно показанията на свидетелите Д. Т. М., Б. З. К., както и приобщените по надлежния ред на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства: протокол за ПТП № 795730/16.04.2022 г., справка за нарушител – водач за жалбоподателя Г. Д., заповед № 513з-242/12.01.2016 г. на директора на СДВР, копие от заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, копие от заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, както и видеозапис от процесния ден от монтирания в автомобила на свидетеля М. видеорегистратор.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля Д. Т. М., тъй като същите са изключително детайлни, информативни, последователни и кореспондиращи с останалия приобщен доказателствен материал. Свидетелят депозира показания относно факти и обстоятелства, които лично е възприел и в осъществяването на които лично е участвал – същият е очевидец на процесното ПТП, тъй като именно той е управлявал автомобила, с който жалбоподателят Г. Г. Д. е реализирал ПТП. Свидетелят съобщава обстоятелства относно мястото и механизма на реализирането му, който механизъм съответства напълно на констатираните щети по двата автомобила, отразени в протокола за ПТП. Показанията на свидетеля са подробни, последователни и информативни, като отразяват преките му впечатления във връзка с настъпилото ПТП, поведението на другия водач и неговото собствено поведение преди, по време и след реализиране на ПТП. Свидетелят подробно изясни, че след излизане от паркинга на „Ринг мол“ се движел в лявата пътна лента на двулентовото пътно платно в посока кръговото движение, като навлязъл в него движейки се във вътрешната лента и стремейки се да е близо до центъра на кръговото движение, като при влизане в самото кръгово движение бил ударен от движещия се в съседната пътна лента лек автомобил „Ситроен“. Свидетелят е категоричен, че в кръговото движение лентите за движение са две, като той се е движел в лявата пътна лента.

В подкрепа на показанията на свидетеля са и писмените доказателства по делото – протокол за ПТП, в който са описани щетите по двата автомобила, съответстващи на заявеното от свидетеля М., а така също и видеозаписа от видеорегистратора, монтиран в неговия автомобил. По отношение на този видеозапис съдът намира, че доколкото същият е случайно създаден, на публично място, видеокамерата не е поставена с цел да запише конкретно извършителя на нарушението, то същият може да бъде ползван в

процеса на доказване с оглед способността му да допринесе за изясняване на обективната истина /в този смисъл е и решение № 206/15.01.2019 г. по дело № 913/2018 г. на ВКС, решение № 390/2009 г. по к.д. № 393/2009 г. на ВКС, II н.о./. В съдебно заседание и в присъствието на представител на жалбоподателя и свидетеля К. – актосъставител, беше извършен оглед на видеозаписа, при който се установи, че пътното платно, по което се движи автомобилът на свидетеля М., непосредствено преди реализиране на ПТП е двулентово, като двете ленти са предназначени за движение в една и съща посока и са разделени от единична непрекъсната линия. При навлизане в кръговото движение няма указателна табела за престрояване или такава за край на пътна лента тоест не е посочено, че пътят от двулентов преминава в еднолентов, както и че някоя от пътните ленти се влива в другата, напротив и в самото кръгово движение превозните средства продължават да се движат в две пътни ленти. Пак от видеозаписа е видно, че автомобилът, в който е монтирано записващото устройство и в кръговото движение се движи в лявата пътна лента, в близост до бордюра, като се разклаща при осъществения удар от страна МПС, управлявано от жалбоподателя и се измества наляво върху бордюра.

На практика жалбоподателят не отрича участието си в процесното ПТП, нито че ударът между двата автомобила е осъществен странично, но поддържа, че в кръговото движение пътната лента е била една и е бил неправилно изпреварен от другия водач. Това негово твърдение се опровергава от всички събрани по делото доказателства – същите ясно, едноточно и несъмнено установяват, че пътното платно, по което са се движели жалбоподателят и свидетелят М. е било двулентово, като и в самото кръгово движение лентите за движение отново са били две, като свидетелят се е движил в лявата лента. Действително пътната маркировка в самото кръгово движение не е ясно видима, което се установи от огледа на видеозаписа, но това обстоятелство не изключва наличието на две отделни пътни ленти, тъй като видно от огледа на видеозаписа непосредствено преди навлизане в самото кръгово движение ясно са очертани две пътни ленти, разделени с единична непрекъсната линия, пред кръговото движение има поставени само два знака - Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ и Г12 „Кръгово движение“. Видно е, че преди навлизане в кръговото движение няма поставен пътен знак Ж 15 от ПП ЗДвП – „Край на пътна лента“ с указание от коя страна е стесняването тоест край на коя пътна лента предстои /отново установимо от видеозаписа/, няма положена пътна маркировка М12 – „стрелки за насочване, указваща на водачите, че трябва да преминат в съседната пътна лента“ /например поради това, че пътното платно преминава в такова с по-малко на брой ленти/. На следващо място съгласно параграф 6, т. 2 от ДРЗДВП „Пътна лента“ е надлъжна част от пътя, **очертана или не с маркировка** и осигуряваща движението на недвуколесни пътни превозни средства в една посока едно след друго, поради което дори и да се приеме, че пътната маркировка, разделяща двете пътни ленти в кръговото движение не е била ясно видима, това обстоятелство не изключва наличието на две пътни ленти в него. В допълнение свидетелят К., който в качеството му на служител на ОПП- СДВР се е отзовал на подадения сигнал за настъпило ПТП също посочи, че и в кръговото движение лентите за движение са две, а това обстоятелство е отразено и протокола за ПТП, в който в графата „брой

ленти” е вписано числото 2.

Съдът се довери и на показанията на свидетеля К., който е посетил местопроизшествието и дава сведения за извършените от него действия и относно състоянието на пътното платно, като по отношение на последното показанията му се потвърждават от показанията на свидетеля М. и огледа на видеозаписа от видеорегистратора, монтиран в автомобила на свидетеля М..

Съдът кредитира писмените доказателства по делото - приложените заповеди установява компетентността на актосъставителя и АНО- първият да съставя АУАН на ЗДвП, а вторият- да издава наказателни постановления.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от процесуално легитимирана страна, депозирана е в преклузивния срок и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

В настоящото производство съдът е длъжен да провери законността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата – арг. от чл.314, ал.1 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи. Видно от т. 3.6 на издадената на основание чл. 189, ал.12 от ЗДвП заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи е делегирал правомощието си да издава НП на нарушения на ЗДвП и на началник сектор „Административно обслужване” в ОПП – СДВР, каквато длъжност, видно от заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи издателят на НП е заемал. По силата на т. 1.3.2 от цитираната заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. актосъставителят в качеството си на младши автоконтрольор е оправомощен да съставя актове за установяване на нарушения на ЗДвП. При съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на давностните срокове по чл. 34, ал.1 и 3 от ЗАНН.

Неоснователно е възражението, че НП е издадено без да се съобразят възраженията срещу АУАН - разпоредбата на чл. 52, ал.4 ЗАНН вменява задължение на АНО да прецени възраженията срещу АУАН, но не и да излага подробни мотиви относно причините, поради които тези възражения са счетени за неоснователни, а след като е НП е издадено, очевидно е, че възраженията на жалбоподателя не са били споделени.

Съгласно разпоредбата на [чл. 25, ал. 1 от ЗДвП](#), водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него,

преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. По делото категорично се установи от обективна страна, че жалбоподателят Д. е предприел маневра, при която се отклонил наляво по платното за движение и при която частично е навлязъл в съседната лява пътна лента, в която се е движил автомобила на свидетеля М., без да се съобрази с положението на автомобила на свидетеля, като при маневрата не е пропуснал попътното движещия се от лявата му страна автомобил и поради това е настъпило произшествие. Предвид изложеното явно е налице нарушение на цитираната разпоредба, като е налице пряка причинна връзка между поведението на жалбоподателя и настъпилото произшествие. Що се касае до мястото на извършване на нарушението съдът намира, че по делото се установи по несъмнен начин, че същото е настъпило в кръговото движение, но не точно на кръстовището с бул. „Климент Охридски“, а малко преди това. В подадената от жалбоподателя декларация в деня на реализиране на ПТП същият е потвърдил, че е участвал в ПТП, което се е осъществило в „гр. София, Околовръстен път, локално платно, след „Икеа“, кръгово движение“ и след като локацията на ПТП, посочена от жалбоподателя се установи и по делото и се съдържа в НП, то възражението, че мястото на ПТП е неправилно определено се явява неоснователно /в този смисъл е и решение № 4621/10.07.2023 г. по кнад № 3167/2023 г. по описа на АССГ, Х IV касационен състав/.

Съгласно [чл. 7, ал. 2 от ЗАНН](#) непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, а този не е такъв. Макар деянието да не е било извършено умишлено, то е осъществено при условията на непредпазливост под формата на груба небрежност и поради тази причина е виновно. Жалбоподателя, като лице притежаващо правоспособност да управлява МПС е знаел и е бил длъжен да знае (тъй като незнанието на закона не е извинително), че преди извършване на маневрата трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за другите участници в движението и да я извърши като съобрази местоположението на другите участници в движението, съответно да пропусне движещия се по пътната лента автомобил преди да навлезе в нея. Преди предприемане на маневрата той е бил длъжен и е имал обективната възможност да погледне в лявото огледало за обратно виждане или през лявото странично стъкло, за да се убеди, че от лявата му страна няма попътни движещи се превозни средства, които трябва да пропусне и едва тогава да предприеме навлизането в пътната лента, но не го е направил и това е довело до настъпване на произшествието, при което са причинени материални щети на автомобила на свидетеля М..

На възражението на жалбоподателя и адв. Г., че жалбоподателят не е извършил маневра, свързана с навлизане в съседната пътна лента, тъй като в кръговото движение лентата за движение е само една беше даден отговор по-горе. Следва да се посочи, че неправилно жалбоподателят счита, че свидетелят М. е виновен за ПТП и че същият сам се е поставил в опасност да бъде увреден, защото е застрашил безопасността на движението – не се установи М. да е нарушил което и да е правило за поведение, уредено в ЗДвП. М. се е движил в лявата пътна лента на двулентово пътно платно, не е предприел отклонение надясно, за да предизвика ПТП с жалбоподателя, а в

кръговото движение се е движил възможно най-вляво по пътната лента. Неправилно е разбирането, че М. неправомерно е изпреварил жалбоподателя. Изпреварване е налице, когато пътното превозно средство напуска пътната лента, в която се движи, навлиза в съседната пътна лента изцяло или частично, преминава покрай движещото се в същата посока пътното превозно средство и се връща в напуснатата лента /чл. 41, ал.2 от ЗДвП/. По делото несъмнено се установи, че свидетелят М. не се движил в пътната лента на жалбоподателя, а в съседната лява пътна лента – видно и от самия оглед на видеозаписа, преди навлизане в кръговото движение успоредно със свидетеля се движи бял автомобил- този на жалбоподателя. На следващо място, настоящият съдебен състав не споделя тезата на жалбоподателя, че в кръговото движение свидетелят М. е следвало да го пропусне като дясностоящ, тъй като в случая не се касае за преминаване през кръстовище на равнозначни пътища, /чл. 48 от ЗДвП/, нито за хипотезата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно изр. 2 на чл. 25, ал.2 от ЗДвП когато маневра, свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. В случая не се установи свидетелят М. да е предприел или да е искал да извърши маневра, при която да навлезе изцяло или частично в съседната /дясна/ пътна лента - същият видно от неговите показания и от огледа на видеозаписа се е движил вляво, в близост до центъра на кръговото движение/, поради което и за него няма как да важи изискването да пропусне водач на ППС, което се намира в дясната пътна лента.

Правилно жалбоподателят е бил санкциониран на основание [чл. 179, ал. 2](#), вр. [ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#), предвиждащ глоба в размер на 200 лева за водач, който поради неспазване правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, ако деянието не съставлява престъпление. Наложено наказание е във фиксиран размер, поради което съдът не може да го изменя и в този смисъл възраженията, изложени в жалбата, че на жалбоподателя е наложено административно наказание в размер, надхвърлящ минималния такъв, без да са изложени съображения относно отегчаващите отговорността на жалбоподателя обстоятелства са лишени от основание

Съдът счита, че процесното нарушение не разкрива белезите на маловажност, а напротив, същото е с такава степен на обществена опасност, която оправдава санкционирането на извършителя му. Вследствие поведението на жалбоподателя е реализирано ПТП, при което са причинени материални щети, като е съществувал и риск от засягане здравето и живота както на непосредствените участници в ПТП, така и на останалите участници в движението. Ето защо наказателното постановление следва да се потвърди.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-4332-007476/28.04.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“

при СДВР, с което на основание чл.179, ал. 2 вр. ал.1, т. 5 от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя Г. Г. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от страните на основанията, предвидени в НПК, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____